

**Håll er vakna och be, så att ni inte
kommer i frestelse!** Matt. 26:41

Hur är det möjligt att undvika att komma i frestelse, då vi ständigt frestas av våra egna onda begär? (Jak. 1:14) Varje kristen människa vet av erfarenhet, att vi inte kan undvika att falla i synd. Om vi av Guds nåd klarar oss ur en frestelse, frestas vi genast att falla i högmodssynd i stället.

Nej, Jesus talar inte i detta sammanhang om frestelse att bryta mot Guds lag. Dem kan vi inte undvika, eftersom vårt eget köttsliga sinne oupphörligt frestar oss till synd. Jesus talar här om frestelsen att falla från tron.

Jesus var nämligen stadd på väg till sitt lidande, och han förutsåg hur svåra anfäktningar av tvivel som lärjungarna skulle bli utsatta för.

Vi får inte avfalla från förtröstan på ordet om en nådig och barmhärtig Gud. Ett sådant fall, som innebär att man vänder evangeliet ryggen, är till döds, eftersom man då lämnar det enda som kan hålla vår tro vid liv.

Visst är alla synder utstrukna och förlätna i Jesu död, men den som inte tror förlåtelsen, kan ju inte samtidigt ta emot den.

Den som är vaken ifråga om evangeliet, har skydd mot frestelsen att ge upp tron. Därför gäller det att ha trons ögon öppna för nåden i Kristus i alla lägen och i alla tider.

Med vissheten om nåden följer också en rätt bön. Den som ser Jesu verk för sin tros ögon, kan inte annat än vara bedjande i samma anda, kan inte annat än tacka och lova Gud i sitt hjärta.

Men denna sorts vaksamhet och bön kan vi inte själv åstadkomma. För lärjungarnas del kom den sig av Jesu muntliga undervisning.

För vår del är den sanna bönen och vakenheten ifråga om Guds nåd ett resultat av det skrivna evangeliet, som vi läser och hör utläggas och tar till oss.

Därför må vi använda och begrunda evangeliet oavbrutet, så att vi bevaras från att falla i misströstan ifråga om nåden.